

tekstil

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR · YIL 5 · SAYI 82 · EYLÜL 1974

ÇAĞIMIZDA
SAVAŞIN
SÖMÜRÜNÜN · ZULMÜN
SORUMLUSU
EMPERYALİZMDİR

dergiden işçilere

biz zulmün en amansız en tutarlı düşmanlarıyız

Biz işçiler olarak iradenin özgürce kullanımına dayanan ve zorla kabul ettirilmeyen ilişkilerden yanayız. Her nerede zora dayanan bağlar görürsek, biz her halk için kendi kaderini serbestçe tayin

etme hakkını azimle ve kayıtsız şartsız savunuruz. Çünkü bu hakkı tanımak, savunmak ve ondan yana olmak ulusların hak eşitliğini savunmaktır. Çünkü biliyoruz ki zora dayanan bağların yerine serbest rızaya dayanan ilişkiler kurulduğunda bundan kazançlı çıkacak olan ayrı ayrı ulusların işçilerinin sınıf dayanışması olacaktır.

Biz halkın özgürlüğü ve işçi sınıfının kurtuluşu uğruna verilen mücadele konusunda halkların hak eşitliğine özel

bir değer veririz. Bunun için de diyoruz ki : bütün halkların hak eşitliği olsun, hiç bir imtiyazlı durum olmasın . Bütün halklar arasında birlik ve dayanışma olsun.

Halklar arasındaki düşmanlığı yaratan ve körükleyenler gericilerdir. Halkı halka düşman edenler bundan çıkarılan sermayedarlardır. Halkları birbirine kırdırtanlar, "böl ve yönet" taktiği ile halklar arasında sömürü ve tahakkümlerini devam ettirmek isteyen emperyalistlerdir.

Bu resmi hatırladınız mı? Günlerce, haftalarca dünya kamuoyunu sarsan, yer yer protestolara, gösterilere yol açan korkunç resim.

Saygın da bir çaddenin ortasında bir Vietkong esiri, elleri arkaya bağlı olarak, tebanca ile öldürülüyor. Esiri alınandan vurup öldüren de Güney Vietnam'ı General Loan.

Vietnam savaşının bütün çirkinliğini ortaya koyan sayısız dramatik sahnelerin bir tanesi ve belki de en kötüsü.

Zulmün ve işkencenin ve katliamların tek sorumlusu emperyalizm ve onun faşist kukla yönetimleridir. Gericici çağ dışı faşist düşüncelerle halklar arasında da çelişkiler yaratıp, bu çelişkileri savaşa dönüştürenler emperyalist silah tüccarları ve onların siyasal güdümündeki emperyalist ülkelerdir.

 tekstil

● TEKSTİL SENDİKASI ÇUKUROVA'DA BİR BÜYÜK ÖRGÜTLENME ATILIMINA GİRİŞTİ. ŞİMDİ, ÇUKUROVA KAYNIYOR. BOSSA'NIN, GÜNEY SANAYİ'NİN- SASA'NIN, PAKTAŞ'IN ÇİLELİ İŞÇİLERİ YILLAR SÜREN SÖMÜRÜYE "DUR" DEMENİN HEYECANINI YAŞIYORLAR. VE HAYKIRIYORLAR BİR AĞIZDAN : " KENDİMİZ SEÇECEĞİZ KENDİ SENDİKAMIZI..." ÇUKUROVA'DA SÜRDÜRÜLEN MÜCADELEYİ, ÖRGÜTLENME ÇALIŞMASINI BİZZAT YÜRÜ - TEN GENEL BAŞKANIMIZ RIZA GÜVEN'İN KALEMİNDEN SUNUYORUZ.....

● İRADE BEYANINA KARAR VEREN YARGIÇ ADLİ TATİL DOLAYISI İLE İZNE ÇIKINCA, YERİNE GEÇEN BİR BAŞKA YARGIÇ, SÜMERBANK BEZ FABRİKASI İŞÇİLERİNİN İRADE BEYANINI ALMAKTAN VAZGEÇTİ. YANİ SÜMERBANK BEZ FABRİKASI İŞÇİLERİNİN KENDİ SENDİKALARINI KENDİLERİNİN SEÇMESİ (REFERANDUM) HAKKI ESİRGENDİ.

ADANA YENİ GELİŞMELERİN EŞİĞİNDE

ADANA bir başka yer. Burada 274-275 sayılı yasaların uygulanışı bir başka. Bölge çalışma Müdürlüğü zamanında yapılmış bir toplu iş sözleşmesi çağırısını geçersiz kılabilir. Yargıçlar bu kararı gözü kapalı onaylayabiliyorlar.

YURDUN dört bir yanındaki yargıçların ayrıca bakılması gereken bir konudur başka dava açmak gerekir derken sahteliği ilişkin bir itiraz konusuna, Adana'daki yargıçlar inceleme konusu yapabiliyorlar hem de Emniyet Müdürlüğünde görevli bir parmak izi memurunu bilirkişi tayin ederek .

BİN kişilik bir işyerinde, işçilerin 900'ünün noterden onaylı belgelerle çekildikleri sendika, el altında tuttuğu sahte belgeleri yeniden düzenleyerek üye gösterdiğinde, bu sahte belgeler geçerli sayılabiliyor. Bu belgelerle tabanda güçlü olan sendikada yetkisiz bırakılabiliyor.

BÖYLESİNE haksız kararlara karşı direnen işçilere ise hemen 'ANARŞİST' damgası vuruluyor.

EVET burası bir başka yer sanki, burada yasalar, genelgeler, buyruklar başkılıklarla uygulanıyor.

ADANA'DA Sümerbank'a ait üç fabrika var. Bunların biri Ceyhan'da ikisi Adana da kurulu. En büyükleri Adana Bez Fabrikası, burada çalışan işçiler çeyrek yüzyıldan bu yana Teksif Sendikasına bağlı ,

1971 yılında Özel Sektör'de çalışan işçilerin istekleri üzerine Tekstil Sendikası Adana'da çalışmalar yapmaya başlamış Tekstil Genel Başkanı gidip işçilerle görüşmüş. Kısa bir zaman içerisinde Akdeniz ve Paktaş İşçilerinin büyük bir kısmı Tekstil Sendikasına üye olunca Tekstil Adana'da bir şube açmayı kararlaştırmış. Binası kiralanmış, eşyası alınmış, tabelası yazılmış kısacası her şey tamam.

TEK noksan olan şey Adana işverenlerinin izinleri alınmamış. Ve tabi 12 Mart' günlerinin partilerüstü (!) hükümetlerinden biri işbaşında sıkıyönetimli bir hükümet.

BİR yazı çıkarılır Adana VALİLİĞİ'NE SIKIYÖNETİM KOMUTANI'nın buyruğu ile çıkarılan bu yazıda şöyle denir; "Tekstil İşçileri Sendikasının sıkıyönetim süresince Adana'da şube açması sakıncalı mütaala olduğundan izin verilmemiştir."

BU kararın açıklandığı sıralarda 1961 Anayasa'sı yürürlükte. 1961 Anayasa'sında 'işçilerin önceden izin almaksızın sendika kurabilecekleri, diledikleri sendikaya girebilecekleri, diledikleri sendikadan çıkabilecekleri' yazılıdır. Oysa bu haksız karara karşı direnen, haksız tutumun kaldırılmasını isteyen sendikacılarda aynı haksızlıkta bir başka kararla karşılaşmışlardır. Bu kez de sendikacılar 70 gün süreyle Çukurova'dan çıkarılmışlardır.

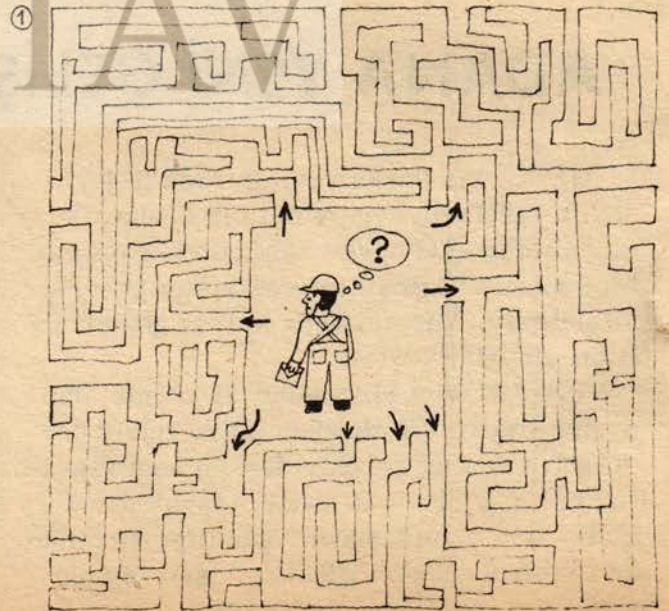
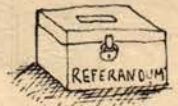
ARDINDAN işçi kıyımı başlamıştır Çukurova'da. Teksif sendikası ana görevi olan çıkarılacak işçilerin listelerini hazırlayıp gönderir işyerlerine. Yüzlerce işçi atılır işinden. Ocaklar söner. Kara liste -

lere ilaveten bir de çıkarılan işçilerin diğer işyerlerine alınmaması için listeler , bültenler hazırlattırılır. Tüm Çukurova'lılar bu drama tanık olurlar.

SIKIYÖNETİM sona erip Tekstil Adana'da şube kurunca, özel sektöre oranla daha bir güvenceli olan SÜMERBANK işçileri, yıllardır aylıklarından kestirdikleri adatları ile güçlenen, sendikalarından yüz çevirirler. Bir bir notere akın başlar, istifalar başlan Teksif'ten.

NE VAR Kİ; 14 Ekim seçimlerinden önce yayınladığı seçim bildirgelerinde yetki uyumsuzluklarını işçilerin oylarıyla çözümlenmeye olanak veren yasa değişikliği ni yapacağını söyleyen, koalisyon hükümeti programının hazırlanmasında buna yer veren C.H.P. henüz bu yasa değişikliğine ilişkin bir çalışma yapmamıştır.

AĞUSTOS başında bitecek olan bu üç işyeri sözleşmesinin çağırısı, Çalışma Bakanlığının genelgelerine aykırı olarak 38 gün önce yapılır. Genelgeye aykırı olarak yapılan bu çağırının geçersiz sayılması için Tekstil'in yaptığı müracaat kabul edilmediği gibi vaktinde yapılan çağırımız da yine yasalara aykırı olarak Bölge Çalışma Müdürlüğünün verdiği bir kararla geçersiz kabul edilir.

TÜRKİYE'DE on yıldır eşine rastlanma dık bir karardır bu. Ki başvuru yargıç da onaylayıverir bu kararı, yine yasalara aykırı olarak tabi.

ARDINDAN Sümerbank işyeri toplu iş sözleşmesi yetkisi çoğunluk yönünden Tekstil'e verilir. Çırçır fabrikalarında çoğunluk Tekstil'dedir. Ama yetki verilmez.

ÇÜNKÜ Tekstil'in yasal müracaatı geçersiz sayılmıştır. Yasal olarak yapılacak bir şey de kalmamıştır. Belgelerle, tanklarla başvuruysa yargıçı etkilemek olanaksızdır.

ALIR bir karamsarlık Çukurova işçisinin yüreğini. Türkiye'de işçilerin haktan hukuktan nasipleri yoktur. Türkiye'de düzen sermayenin düzenidir.

İŞÇİLER toplanırlar Tekstil Sendikasının lokaline, 'yol gösterin, kurtarın bizi diye haykırırlar, Genel Başkan'larına...

BÖLGE Çalışma Müdürlüğünün bu haksız kararında boşluklar vardır. 1362 üye giriş fişi veren Tekstil'in, 936 sı geçerli 142 si geçersiz sayılmıştır. Geriye kalan 284 giriş fişinden hiç söz edilmemiştir.

OYSA yargıca itiraz dilekçesiyle bunu anlatmak zordur. Bunu ancak bir başka biçimde anlatabiliriz der Genel Başkan. Ve karar verilir. Tekstil tüzel kişilik olarak,

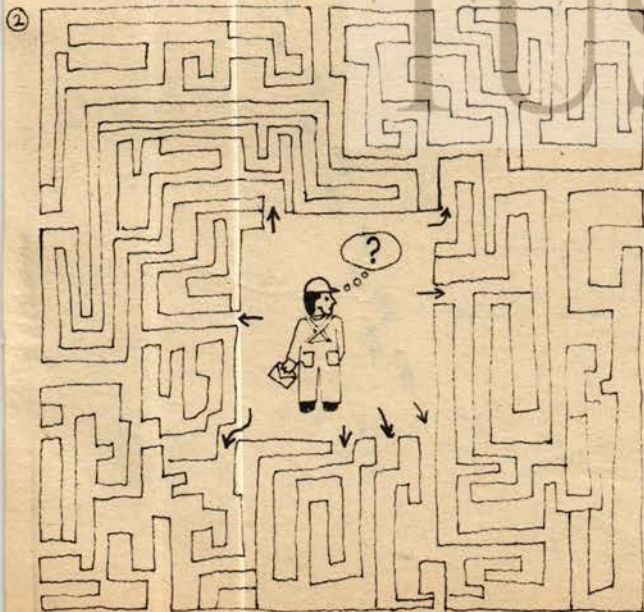
işçilerse tek tek dilekçelerini ve kimliklerini getirerek çıkacaklardır yargıcın karşısına.

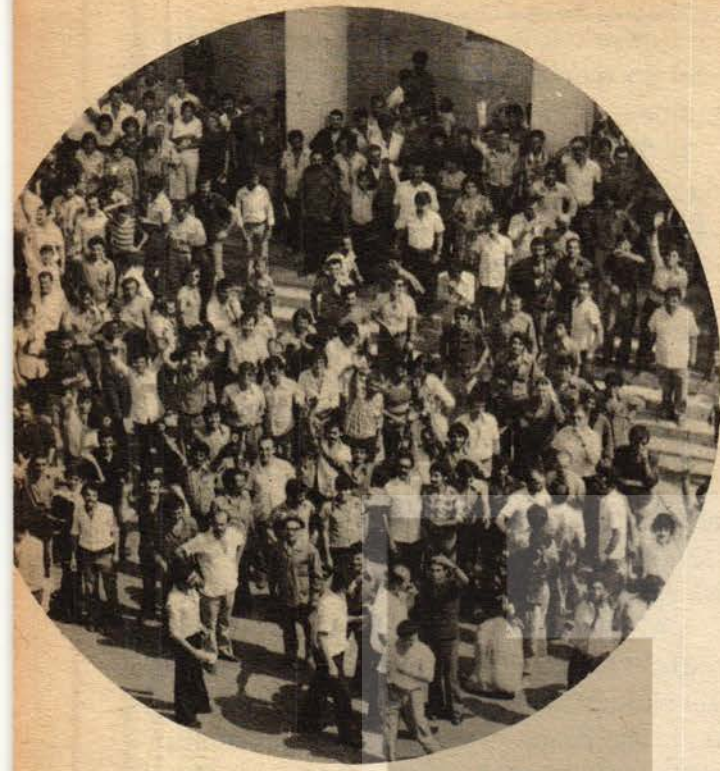
18 TEMMUZ 1974 Cuma günü saat 8 30' da Adana Adliyesindeki İş Mahkemesi koridorlarında 900 ü aşkın Tekstil işçisi dolmaktadır. Sendika itiraz dilekçesini ve rirken, haksızlığa karşı direnen 900 işçi de dilekçelerini vermek isterler. Yargıç böyle bir olayla ilk kez karşılaşmaktadır. Şaşkındır. Genel Başkan ve avukatıyla oturup tartışmaya başlar. "Yağış kalabalığa karar mı vereceğiz?" diyen yargıca Genel Başkan; "Evet sayın yargıçım kalabalığa karar vereceksiniz. Çünkü bu kalabalık işçidir." der.

YARGIÇ haksızlığı anlamışa benzemektedir. "Peki öyleyse işçileri tek tek dinliyerek saptıyacağım yetkiyi" diyerek işçilerin dağılmasını sağlar. Sümerbank'ın yiğit işçileri "YAŞASIN ADALET" diyerek dağılırlar.

21 TEMMUZ günü Sümerbank ÇIRÇIR İşçileri yargıç karşısına çağırılırlar. Nevarki, kararı veren yargıç adli tatile çıkmıştır. Davaya yerine atanan yargıç bakar. Tek tek sorularak alınan sonuç Tekstil 64, Teksif 60. Biri emekli, biri iznini geçirmek için Siirt'e gitmiş, ikisinin duruşmaya gelmesi Teksif tarafından engellenmiş, dört işçinin dinlenmesi için duruşma 12 Eylül'e bırakılır. Sıra Sümerbank Bez Fabrikasının yazısını yazmaya işçilerini dinlemeye gelmiştir, yargıç, dinlenmesi gereken işçilerin çok kalabalık oluşunu ve Kıbrıs olayları dolayısıyla uygulanmakta olan sıkıyönetim'i neden göstererek dönüverir önceki kararından.

UZUN tartışmalardan sonra oylamanın işyerinde yapılması önerilir yargıca, Yargıç; söz vermiş olmayayım ama, der, bu daha kolay olacağı benziyor. Düşünüp karar vereceğim. Sonra ise karar bambaşka bir biçimde verilir. Dosya üç kişilik bir bilirkişiye verilecektir. İş hukukunu iyi bilen üç avukata dosyalar verilir. Tam bir ay sonra tamamlanır incelemeler. Gelen dosya Tekstil'in çoğunlukta bulunduğu belgelemektedir. Ama bilirkişi raporu henüz taraflara verilmeden, Teksif avukatları dört sayfalık bir itiraz dilekçesi geti-

5000 kişinin çalıştığı Bossa, 5000 kişinin çalıştığı Güney Sanayi, 4800 kişinin çalıştığı Paktaş, 1200 kişinin çalıştığı Sasa' da da yetki uyuşmazlığı var bu günlerde. Bölge Çalışma Müdürlüğüne her iki sendikanın vereceği üye fişi sayısı 50.000 civarında. Ve bölge çalışma müdürlüğü üç iş günü içerisinde bunları tek tek tetkik ederek yetkili sendikayı saptamak durumunda.

BUNUN olasılığı yoktur. Olsa bile gerçek yetkili sendikayı ortaya çıkaramaz. Bunun için tek çıkar yol işçilerin gizli oyuna başvurmaktır. Tabanından kopmuş Teksif'in bu öneriye yanaşmıyacağı açıktır. Sümerbank'ta yanaşmadığı gibi. Ne varki Çalışma bakanlığı bunu yapabilir. Bunun yapılmasında yasal bir sakınca yoktur. Biz, bu önerimizi Çalışma Bakanlığına da Bölge Çalışma Müdürlüğüne de, yargıçlara da yapacağız. Önerilerimize kulak asılmazda gerçekten yetkili olan sendika hiçbir şüpheye yer bırakmaksızın seçilmezse, bu durum ardından bir takım olayları getirebilir. VE O TAKTİRDE ÇIKABİLECEK OLAYLARIN SORUMLUSU OLMAYACAĞIMIZI ŞİMDİDEN AÇIKLAMAKTA YARAR GÖRÜYORUZ BİLİNE...

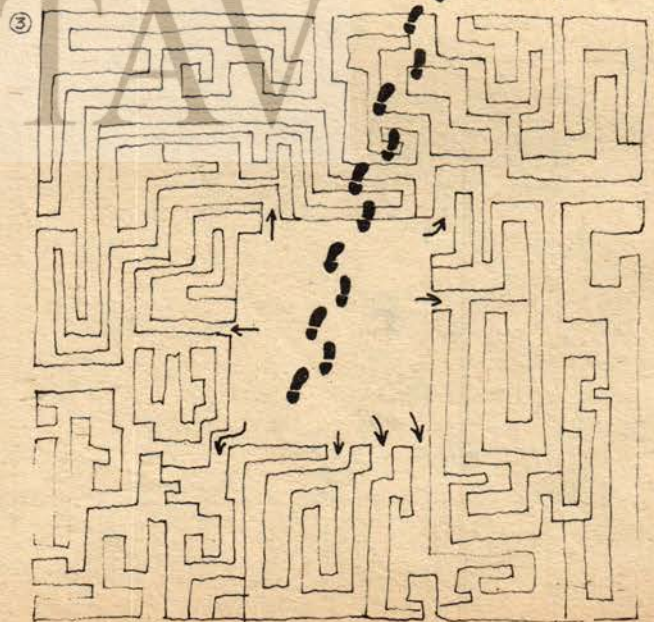
KIBRIS'TAKİ BARIŞ HAREKATINDAN BİRAZ DA ÇUKUROVA'YA...

mişlerdir. Yargıç şaşkınlıklarına devam etmektedir. Yeniden uzun tartışmalar başlar. Dosya Teksif tarafından gizli olarak alınmıştır. Herhangi bir haksızlık yapmak durumunda olmamak için dosyaların yeniden bilirkişilere verilmesi kararlaştırılır. Noterden Tekstil Sendikasına hiç üye olmadıklarını gösterir belge alan işçilerin ise, Tekstil Sendikasına giriş fişlerindeki imzaların kendilerine ait olup olmadıklarını tesbit için Emniyet müdürlüğünden bir parmak izi memuru görevlendirilir.

OYSA Tekstil'e hiç üye olmadıklarını söyleyen on kişiden yedisi Tekstil'e üye olmuşlar ve sonradan noterden tastikli belgelerle ayrılmışlardır. Bu belgeler gösterilir yargıca, Teksif'in giriş fişlerinin arasından çoğunun sahte olduğu bunlarında incelettirilmesi gerektiği söylenir. Ancak bu istekde diğerleri gibi reddedilir.

DURUŞMA iş günü olmasına rağmen 400 Tekstil işçisi tarafından izlenmektedir. Bu durum gösterilir yargıca, ancak tüm çabalar boşunadır. Bilirkişi raporları gelsindiye 9 Eylül 1974'e atılır duruşma. Halbuki hakim 6 iş günü içerisinde karar vermek zorundadır.

SÜMERBANK dursun kenarda şimdi. Dönelim özel sektörden söz edelim biraz da

14 EKİM SEÇİMLERİNİN SONUNDA
BÜYÜK UMUTLARLA GELİNEREN YER
BASKI'NIN TEHDİT'İN ŞANTAJ'IN
ALTINDA SÜMERBANK İŞÇİLERİNE
ZORLA İSTEMEDİKLERİ BİR SENDİKA
LEHİNDE OY KULLANDIRTAN
YERDİ. İŞTE TOPLUM POLİSİ VE BİR
TEKSTİL İŞÇİSİ...

anti-demokratik yöntemler altında yapılan oylama; bir yutturmacadan ibarettir

İzmir Bölge Çalışma Müdürlüğü Sümerbank işyerinde yetkiyi Teksif'e verince, sendikamız haklı olarak duruma itiraz etti. İtirazımızı inceleyen iş mahkemesi durumun ancak referandumla çözümlenebileceğini bunun içinde işyerinde 'referandum yapılmasını' kararlaştırdı.

Çünkü Teksif sendikası sahte üye giriş fişleri düzenleyerek yetki almıştı. Fabrika da üye çoğunluğuna sahip değildi.

Oylamanın sağlıklı bir sonuca ulaşması için kapalı yapılması gerekirdi. Ancak bu şekilde bir oylama yapıldığı taktirde işçiler Anayasa'nın kendilerine tanıdığı özgürce sendika seçme hakkını kullanabilirlerdi. Bütün demokratik seçimlerde olması gereken buydu.

Bütün bunlardan ötürüdürki sendikamız; oylamanın gizli yapılması için bütün gerekli işlemleri yaptı. Bütün yasal kurumlara başvurdu. Ancak iş mahkemesi kararlıydı. Oylama açık olarak yapılmaya başlandı.

Teksif sendikası her zamanki alışkanlığı gereği yine işveren ve işveren vekilleri ile işbirliği yapmıştı. Tekstil Sendikasına

oy verdiği tesbit edilen işçiler işten çıkarılacaklardı. Bu baskı özellikle kadın işçiler üzerinde önemli bir etkendi.

Kısacası yapılmakta olan oylama bir da nışıklı döğüş, bir yutturmacaydı. Özgürce oy verme olanağı yoktu. Baskı, tehdit, şantaj vardı.

Bunun üzerine sendikamız üyesi işçiler direnişe geçtiler. Oylamanın kapalı yapılması için demokratik haklarını kullanmaya ve fabrika önünde büyük kalabalıklar oluşturmaya başladılar.

Direnişe geçen işçilerin sayısı bir anda yüzlerle sayılmaz oldu. Hep bir ağızdan: "YAŞASIN TEKSTİL, YAŞASIN İŞÇİ SINIFI, TEKSİF'İ İSTEMİYORUZ" diye haykırmaya başladılar.

Ne yazık ki, evet, evet, ne yazık ki bugün bugüne değişen bir şey yoktu. Yine toplum polisi, yine cop, yine tutuklamalar... Toplum polisleri arkadaşlarımızın üzerlerine saldırtıldılar. Arkadaşlarımız tutuklandılar.

İzmir halkı, demokrasi adına nice baskı ve zulümlerin yapıldığına bir kez daha şa-

hit oldu.

İşveren taraflısı Teksif, baskı konusunda bir açıklama yapmak zorunluğunu duydu yapılan açıklamada; Teksif'in devlet kuruluşlarında baskı yapmasının söz konusu olmadığı, baskının yalnız özel sektörde yapıldığı açıklanıyordu, utanmadan sıkılmadan böyle bir açıklama yapılabiliyordu.

Oysa olaylar yaşanıyordu. Canlı şahitler vardı.

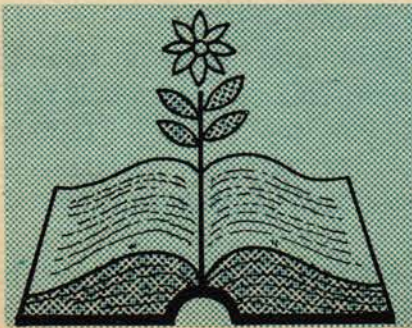
İşte bunlardan bir. Bir Sümerbank işçisi, iki yıldır aynı işyerinde çalışıyor, ve de bütün bir ay 900 Liraya talim ediyor...

Bakın neler demiş bir İzmir gazetesi - ne, Raşit Aktaş isimli bu arkadaşımız; İşyerinde hiçbir işçi açık oylama istemediği halde, iş mahkemesi açık oylamada diretti. Oylama sırasında birçok işçi kardeşlerimiz, Teksif'e yakınlığı ile bilinen NEJDET KULUSOĞLU, müdürler kurulu üyesi KAYHAN NORAL, kaplama ustası ÖZDEMİR KARABAĞLAR, Teksif semt şube başkanı MAKSUT SEZGİN gibi şahıslar tarafından tehdit edildiler. Teksif'e oy verdikleri taktirde işten çıkarılacakları söylendi Bunun üzerine birçok arkadaşımız istemiye istemiye Teksif'e oy vermek zorunda kaldılar.

İşten atma tehditleri, coplar, toplum polisleri, tutuklamalar...

İşte demokrasi anlayışı sermayenin ve ona yaranmak için şaklabanlıklar yapan o bir avuç haramzadenin.

Bu şartlar altında yapılan bir oylama kazanılamaz. Zaten kazanılsada geçerli değildir. Haramdır. Yalan, iftira, baskı zulüm ile yoğrulmuş zaferlere işçi sınıfının ihtiyacı yoktur. İşçi sınıfımız bütün zaferlerini alınının teri, devrimci öfke ve kararlılığı ile yoğuracaktır. Devrimci örgütlenmesi ile yoğuracaktır.

TEKSTİL İŞÇİLER

EDİRNE'DE ÜRETİME BAŞLAYAN KARTALTEPE MENSUCAT FABRİKASI İŞÇİLERİ SAYISIZ SORUNLARLA KUCAK KUCAĞA AMA UMUT VE İNANÇ DOLU SINIF MÜCADELESİNDEKİ YERLERİNİ ALIYORLAR.

Edirne sanayinin yeni yeni uzandığı bir sınır kentimiz. Burada sınıfsal çelişkilerin iyice belirginleştiği iddia edilemez. Sanayi daha çok tekstil alanında geliyor. İşçilerin büyük bir çoğunluğu köyle canlı ilişkiler içinde. Fabrika işçiliği bir yan gelir olarak kabulleniliyor. Bu nedenle işçilerin şimdilik örgütlenme düzeyleri oldukça geri. Ama bizler biliyoruz ki bu sadece geçici bir zaman için böyledir. Sanayi işçiliğine yeni başlayan Edirne emekçileri, sınıf mücadelesinin sıcak havası içinde meselelerini kavrayacak örgütlerine sahip çıkacaktır. Sınıf mücadelesinin gelişimi işçi arkadaşlarımızın bilincini keskinleştirecek işçi arkadaşlarımızın keskinleşen bilinci ise sınıf mücadelesine yeni boyutlar kazandıracaktır. Henüz hiçbir pratiği olmayan Edirne emekçileri, işçi sınıfı hareketi içerisinde, grevler, gösteriler ve sayısız demokratik eylemlerle güçlenip gelişecekler.

Geçtiğimiz günlerde Edirne Şubemizin, Kartaltepe işçileri ile düzenlediği bir sohbet toplantısı yapıldı. Toplantıya Genel Merkez'den Genel Başkan Vekili Yunus Kara, Topkapı Şube Başkanı Salih Kondal, Mahmutpaşa Şube Başkanı Hamdi Gülen arkadaşlarımızla, Edirne Şube yöneticileri katıldılar. Toplantıda Kartaltepe işçilerinin çalışma sorunları tartışıldı. Söz alan işçi arkadaşlar, çalışma yerindeki aksaklıkları, sendikal sorunlarını dile getirdiler. Yemeklerin yetersizliğinden, işyerinde yeterli güvenlik tedbirlerinin alınmadığından, taşıma aracının uygunsuzluğundan söz ettiler. Sendikanın kongreye gitmesini, işyeri temsilcilerinin seçilmesini, örgütlenme çalışmalarına hız verilmesini istediler.

Genel olarak ileri bir bilinç düzeyinde sürdürülen tartışmalarda işçi arkadaşla -

İLE SOHBET

EDİRNE'Lİ İŞÇİLER 'İŞVERENLER İŞÇİLERİNİN UYANIK OLMADIĞI İNANCI İLE FABRİKALARINI EDİRNE'DE KURMAYA BAŞLADILAR. " AMA YANILDIKLARINI ANLAYACAKLAR. " DİYORLAR

rın sorunlarına yaklaşımları, aralarında kurup geliştirdikleri birlik, örnek dayanışma umut vericiydi.

Toplantıda Genel Başkan Vekili Yunus Kara'da bir konuşma yaptı. Kara konuşmasında; işçilerin sorunlarının sağlıklı çözümlere ulaşması için, sendikaların taban örgütlenmelerinde işçilerin ağırlıklarını koymaları gerektiğini, işçi meselelerini ancak işçilerin doğru değerlendirebileceklerini ve sendikalara ancak işçilerin güç verebileceklerini anlattı. Yunus Kara sözlerine devamla; Taban örgütlenmesini iyi yapan, işçileri arasında güvenilir bir birlik kuran sendikaların, işçilerinin gösterdikleri yolda yürüdükleri sürece başarılı olabileceklerini söyledi. Genel Başkan Vekili sözlerini, işçilerin acil sorunları ile ilgileneceğini, işyerindeki zorlukların giderileceğini şube kongresinin en kısa zamanda yapılacağı ve Toplu sözleşme görüşmelerine oturacaklarını belirterek bitirdi.

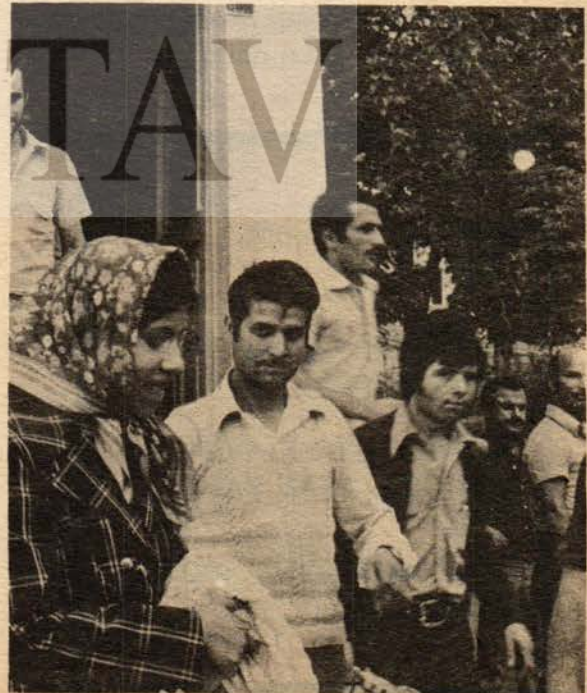
Daha sonra Topkapı ve Mahmutpaşa şube başkanları da birer konuşma yaparak zette işçi sınıfının zafere ulaşması için birlik ve beraberlik içinde bulunmaları gerektiğini, patronların, işçi sınıfı mücadelesini kırmak için işçileri bölmeye çalıştıklarını anlattılar.

Edirne İşçileri mücadelenin henüz başlangıcında bulunmalarına rağmen tutarlı olgun, kararlı idiler. Sınıf mücadelesinin gerektirdiği güç ve inat bütün davranışlarında yansiyordu.

KARTALTEPE İŞÇİLERİ TOPLANTIDA KONUŞUYOR, DİNLİYORLAR. BİLİYORLAR Kİ: KURTULUŞA GİDEN YOLDA BİLİNÇ GEREKLİDİR...

TOPLANTI , YARINLARA GÜVENLE BAKABİLMEK İÇİN SAVAŞAN İNSANLARA GÜÇ VERMİŞ, KARTALTEPE İŞÇİLERİ DAĞILIYORLAR...

İNSANOĞLU NEDEN

Sömürünün kaynağının ne olduğu sorusuna cevap vermeye çalışacağımız bu yazıda, cevabını aradığımız soru ile hiç ilgisi yokmuş gibi görünen bazı bilgileri edineceğiz. Ancak bir sendika dergisinin sınırlı sayfalarında, hatta bu yazı birkaç sayfa da devam etse, bu çetin ve anlaşılması güç bilgileri edinmek pek kolay değil. Bu bakımdan bu yazı dizimizi okuyan işçi arkadaşlarımız mutlaka ve mutlaka, bu konuda yazılmış bazı temel kitapları, hem de sindire sindire okumak zorundadırlar. Açıkça söylemeliyiz ki işçi sınıfının kurtuluşuna giden yol u öğrenmek öyle bir kaç sayfa içinde yazılıp çizilivermiş sözlerle mümkün olamaz. Daha kestirmeden söyleyelim: İşçi sınıfının kurtuluşunu bize öğreten bilimin, reçetesi yoktur. Biz bu bilgileri uzun ve kahrılı ve sabırlı çabalardan sonra temel kitapları okumaktan kaçınmadığımız takdirde edinebileceğiz. Bu sayfalarda bu kitaplardan bazılarını duyuyoruz. İşçi arkadaşlarımızın vakit geçirmeksizin bu kitaplardan birer tane edindirmelerini ve hiç olmazsa her gece yatmadan önce bir kaç sayfasını ama anlayarak, sindire bindire, geçiştirmeden, sıkılıp atlamadan okumalarını salık veririz.

EKONOMİ POLİTİK
NİKİTİN

SOSYALİZMİN ALFABESİ
HUBERMANN

KAPİTALİST EKONOMİNİN
TENKİDİ: JEAN BABY

EKONOMİK DOKTRİNLER
TARİHİ: HENRİ DENİS

SÖMÜRÜNÜN KAYNAĞI NEREDEDİR ?

Bu konuda işçi arkadaşlarımız arasında rastladığımız çok yanlış ve sermayedar sınıfın - çaktırmadan- kulaklarıımıza fısıldadığı bir görüşü çürüterek söyle başlayalım: Bir çok arkadaşımız, sömürü denince, hemen bazı patronları, ama tümünü değil bazılarını, suçlamakta özellikle yakından tanıdığı patronları örnek verip "Patronun gözü doymuyor. Din siz imansızın teki. Biraz az kazanmaya razı olsa ve iyi yürekli ve namuslu olsa ve merhametli olsa... sömürü ortadan, kalkardı..." şeklinde konuşmaktadırlar. Bu tamamen yanlış, sonuna kadar sermayedar sınıfın çıkarlarını savunan, sermayenin düdüğünü çalan bir görüştür. İleride daha iyi göreceğiz, mesela artı-değer bölümünde bunu didik didik edeceğiz. Ancak şimdiden şunu söyleyelim ki, mesele patronların tek tek namuslu, iyilik sever, merhametli olmaları değildir. Burada dikkat etmemiz gereken "düzenin" yani "sermaye düzeninin" ta kendisidir ve sermaye düzeni var oldukça (Bu konuda bu sayfalardaki Kapitalist düzen başlıklı kısa ve çerçeveli yazıyı okuyunuz), evet, sermaye düzeni var oldukça bu sömürü de var olacaktır. Ancak biz bu iddiayı böyle kuru sözlerle çürütemeyiz. Sömürünün ne olduğunu ve bu sömürünün neden kapitalist düzenin özüne bağlı olduğunu karşikonulmaz bir şekilde ortaya çıkarmalıyız. Bunu yapabilmek için esas konudan ayrılıyor da görünsek, "üretim nedir" sorusunu öncelikle, cevaplayacağız.

İNSANLAR NEDEN ÇALIŞIR ?

Çalışmayı yalnızca biz işçilerin fabrikada sekiz saat çalışması olarak anlamayalım. Gözümüzün önüne, başka insanlar da gelsin. Marangozlar, demirciler, berberler gibi zenaatkârları düşünelim. Tarlasında,

ÜRETİM YAPIYOR ?

sabahtan akşama kadar didinen köylüleri - mizi düşünelim. Sonra direksiyon başında- ki şoförler, uçakları kullanan pilotlar, çay yemek, kahve dağıtan garsonlar, gazetele- rimizi bize ulaştıran çocuklar, pazar yerle- rindeki satıcılar, işportacılar, tezgâhtar- lar gelsin... Bütün bu insanlar neden ça- lışmaktadırlar ?

Biraz titizlikle düşünürsek cevabı ken- dimiz verebiliriz.

KAPİTALİST DÜZEN

Kapitalist düzen sınıflı bir toplumdur. Bu düzende insanlar üretim araçlarına sahip olanlar yani sermayedarlar ve işgücünü patronlara kiralayarak geçinilenler yani işçiler olmak üzere iki ana sınıfa ayrılmışlardır.

Patronlar sahip oldukları fabrikalarda, tezgâhlarda, makinalarda, işgüçleri kiralanan işçiler tarafından üretilen mallarında mülkiyetine sahip olurlar. Yani üretimi binlerce ve binlerce işçi yapmıştır. Ancak üretilen mallara üretim araçlarının mülkiyetini ellerinde tutan patronlar sahip olurlar. Buna karşılık işçilere bir ücret öderler. İşte üretimin ortak yapıldığı, buna karşılık üretilen mallara kapitalistlerin sahip çıktığı ve üretimin fabrikalarda yapıldığı düzene işçi sınıfı bilimi KAPİTALİZM adını verir.

İNSANOĞLU NEDEN ÜRETİM YAPIYOR ?

Her insan yaşamak zorundadır. Bunu biliyoruz. Yaşayabilmek içinse bir takım ihtiyaçlarımızı karşılamamız gerekiyor. Sözelimi yaşayabilmek için karnımızı, do yurmanız, yani beslenmemiz gerek. Beslenmediğimiz takdirde yaşayamayız. Ayrıca her insan yaşayabilmek için giyinmek

zorundadır. Aksi takdirde kışın soğukunda donar, yazın sıcakında kavruluruz. Yani giyinmezsek yaşayamayız. Keza her insan barınmak zorundadır. Bir barınak bulmadan yaşayamayız. Aslında bu ihtiyaçlarımızı zı sahifeler boyu çoğaltabiliriz. Ama biz, konuyu dağıtmamak için bu üç temel ve vazgeçilmez ihtiyacımız ile yetineceğiz.

Beslenmek, barınmak, giyinmek ve benzeri ihtiyaçlarını karşılamak için elde etmek zorunda oldukları malları alabilmek için yani tek kelimeyle yaşamak için çalışmaktadırlar. Düşüncemizi biraz daha sürdürülim ihtiyaçlarımızın tümünü elde etmiş olsaydık çalışır mıydık? Süphesiz hayır. O zaman asıl camımızın çektiği şeyleri yapar gezer, dünyayı görür, yatıp uyuyup dinlenir, eğlenir, istediği kitapları yazıları okuyup, istediği camımızın çektiği bilgileri edinirdik. Ancak yeryüzündeki bir avuç azınlık dışında bütün dünyadaki insanlar bu ihtiyaçlarını giderebilmek için çalışmak zorundadırlar.

ÇALIŞAN İNSANIN YAPTIĞI NEDİR ?

İlk bakışta hemen herkesin bildiği soruları soruyor ve ardından gene herkesin verebileceği cevapları veriyoruz. Ama bize bu konudaki sağlıklı bilgileri işte böyle ağır ağır giderek edineceğimiz kanısındayız.

Şimdi yukarıdaki soruya cevap arayalım Çalışan insan ne yapar? Kendimize bakalım: Biz, çalıştığımız fabrikada ne yapıyoruz? Ya kumaş üretiyoruz, ya iplik üretiyoruz, ya fanila, ya çorap üretiyoruz. Maden işçileri de öyle, Ya otomobil üretiyorlar, ya buzdolabı, ya radyo, çamaşır makinası, kömür, demir, bakır üretiyorlar. Daha da genişletelim. Bütün işçiler, insanlara yararlı, onların yaşamak için elde etmek zorunda oldukları bir takım maddeleri üretiyorlar. Sözün kısası çalışarak üretim yapmaktayız.

ölüm t

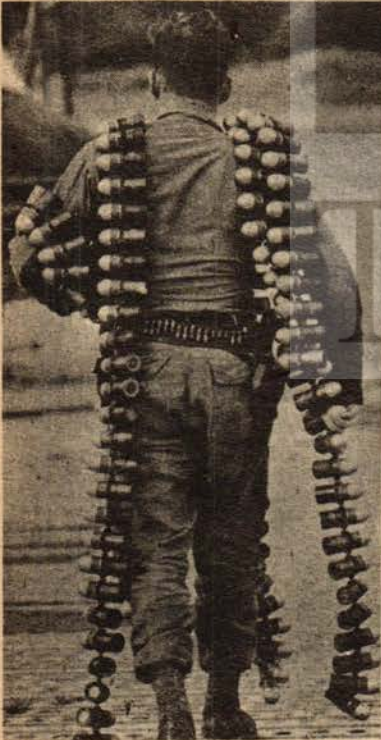
AMERİKA'DA BİR VOL SİTİRİT VARDIR.
AMERİKA'DA BİR PETAGON VARDIR.
AMERİKA'DA BİR CIA VARDIR.

Bunlardan birincisi ünlü çelik tüccarlarının bürolarının bulunduğu bir caddedir. Burada binlerce onbinlerce insan bir kaç büyük firmanın yıllık karlarını arttırmanın savaşı içindedirler. Bunlar bu birkaç büyük firmanın karını arttırmak için her yolu mübah görürler. Onlar için her yol firmalarının çıkarı içindir. Bu yüzden kendi ülkelerinde iktidarları için olmadık dalavereler çevirirler, muhalefet partilerinin bürolarına girip, hırsızlıklar yaparlar, ses dinleme araçları yerleştirirler. Özgürlük adı altında milyonlarca zenciye sırf renklerini bahane ederek ezmek susturmak isterler. Bu yüzden dünyanın en uzak ülkelerindeki en olmadık meselelere burunlarını sokarlar. Aldıklarının daha ucuza getirmek, daha daha daha çok kar etmek için her çareye başvururlar. Başka ülkelerin yönetimlerini devirmeye kadar el uzatırlar.

İŞTE BU SALDIRGANLAR ÇETESİNİN
EN USTA MİMARLARININ TOPLANDIĞI
YERDİR PENTAGON
VE TABİİ Kİ BÜTÜNÜYLE ETKİSİNDEDİR

PENTAGON Amerikan savaş adamlarının toplandıkları merkezin adıdır. VIETNAM'daki zalimlikleri yürütenlerin, YUNAN cuntasına akıl babalığı eden subayların, dünyanın birçok yerinde çıkmış, sürmekte ve çıkacak olan savaşların planlayıcısı olan merkezdir PENTAGON.

Daha dün denecek kadar yakın zamanda İsrail'e silah ve bilgi yardımı yapan beyinler oturuyordu PENTAGON' da . Daha dün denecek kadar yakın zamanda Vietnam'da dünyayı yeni tanıyan küçük çocukların bedenlerini yoketmek için binlerce, onbinlerce ton bombayı nasıl daha hızlı götürüp insanları nasıl daha çabuk öldüreceklerinin hesaplarını yapan uzmanlarla(!) dolup taşıyordu PENTAGON.

carları

VE BUGÜN ORADA YİNE BİNLERCE
ONBİNLERCE SÖZDE UZMAN
YENİ MELANETLER YENİ DALAVERELER
PEŞİNDEDİRLER

Dünyadaki bütün ülkelerin insanları birtakım kişilerin kişisel hırsları peşine koşmadıkları sürece iyidir, güzeldir üretimden yanadır.

Bu nedenledir ki, dünyayı yıllar boyu kasıp kavuran bir liderin HİTLER'in peşinden gittiği için ALMAN HALKI bugün suçlanamaz, suçlanmamalıdır. Bunun içindir ki, NA - GAZAKİ ve HİROŞİMA'da insanları yok edenler adına bugün AMERİKAN HALKI suçlanamaz.

Genellikle yöneticilerin içinde bulunduğu bir azınlık kendi çıkarlarını öne alarak hem kendi ülkelerinin halkını hem de başka ülkelerin halklarını kendileri çıkarına yönlendirmek, yönetmek isterler.

İŞTE MERKEZİ AMERİKAN HABER
ALMA TEŞKİLATI KISA ADIYLA
CIA BU NOKTADA ÇIKAR
ORTAYA

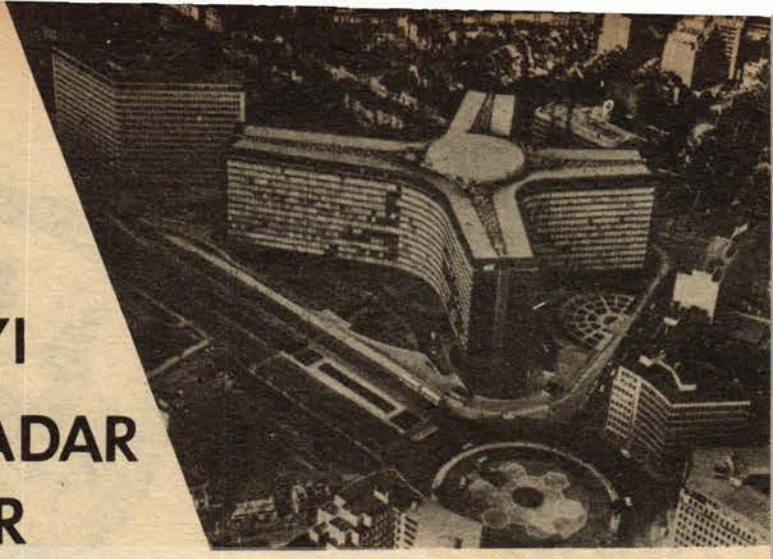
Evvet, CIA Amerikan Merkezi Haber Alma Teşkilatı işte bu noktada çıkar ortaya. Açık adında Amerikan haber alma teşkilatıdır. Ama hemen bütün haberlerini Amerikanın dışından alır bu teşkilat. Haberlerinin üçte ikisi açık kaynaktan dandır. Ve bu yüzden birçok az gelişmiş, geri bırakılmış ülkede bir takım insanlar bu teşkilatın hizmetine girerler ve o ülkenin devrimcilerince de sürekli suçlanırlar. Haberlerinin geri kalanı ise bildiğimiz eski usul, filmlerden öğrendiğimiz casusluk kanallarından gizli olarak elde edilir.

Sonra o ülkelerde yönetimler Amerika'daki ve onun dünyanın çeşitli yerlerindeki uzantılarındaki para babalarının çıkarlarına uygun hale getirilmeye çalışılır.

Bunun için her yol mübahtır. Yukardan beri söylediğimiz gibi bu örgütün yapmayacağı yoktur.

TÜRKİYE HALKI BAĞIMLI KALMAK PAHASINA AVRUPA'LI OLMAYI KABULLENECEK KADAR ONURSUZ DEĞİLDİR

ORTAK PAZAR BİNASI ONLAR ORTAK BİZ PAZAR

AET kapitalizmin tekelci aşamasına varmış Batı Avrupa ülkelerinin yaşayabilmesi bu sistemde egemen unsur olan sermayenin daha da güçlenebilmesi bu sistemin ihtiyacı olan pazarların daha da genişletilmesi ABD nin dünya ticareti üzerindeki egemenliğinin kırılması amaçlarına yönelmiş bir işbirliği hareketidir. Buyüzden Ortak Pazar sanıldığı gibi serbest ticarete dönüş değil bunun tam aksine ülke ölçeğini aşan bölge ölçeğinde bir koruyuculuk denemesidir.

Türkiye'nin Roma Anlaşmasından hemen sonra başlayan AET'ye üye olma girişimleri 12 Eylül 1973'de imzalanan Ankara Anlaşması ile sonuçlanmıştır. Bundan sonra Türkiye tümüyle tekelci sanayi ve ticaret burjuvazisinin yön verdiği çabalarla AET ile ilişkilerini normal prosedürü içinde yürüterek işi 1838 ticaret anlaşmalarına çok benzeyen Katma Protokol'ü imzalamaya kadar götürmüş ve AET'ye geçiş dönemi'ne girmiştir.

AET ile olan ilişkiler bu şekilde gelişirken ileri düzeyde gelişmiş Ortak Pazar ülkelerine karşı son derece geri bir sınıai yapıya sahip bulunduğu hiç hesaba katılmamıştır. Türkiye ile Ortak Pazar'ın çelişen çıkarlarının yarattığı sorun, Türkiye çıkarlarının tümüyle feda edilmesi yoluyla çözümlenmiştir.

Gümrük duvarlarının kaldırılması AET sermayesine kapıların ardına kadar açılması, ekonomide devlet yatırımcılığı, ve girişimciliğinin asgari düzeye indirileceğinin taahhüd edilmesiyle, bir yandan bağımsız, dışa dönük, teknoloji üreten kısacası nitelikli ve çağdaş sanayileşme amacı plan

sayfalarında kalmaya mahkum edilip, bir düş haline getirilirken, öte yandan gücünü emperyalist ilişkilere borçlu olan işbirlikçi sanayi ve ticaret burjuvazisinin alabildiğine güçlenmesine olanak yaratılmıştır.

Bununla da kalınılmayarak, ekonomi politikasının ve ekonomik mevzuatın AET ülkelerine yaklaştırma ilkesinin kabulü ile, Türkiye'deki tek ve değişmeyecek düzenin kapitalist düzen olduğu tescil edilmiş, egemen sınıfların geleceği teminat altına alınmıştır.

Türkiye Katma Protokol I'le birlikte AET ye maliyeti Türkiye toplumuna çok yüksek olacak tavizler vermiş, karşılığında koskocaman bir hiç elde etmiştir. AET sermayesinin çıkarları doğrultusunda daha çok tüketim malları üretiminde yoğunlaşacak dışa bağımlı, iç piyasaya dönük, montajcı bir sanayi; dışarıya devamlı kalifiye işçi akını artan işsizlik ve kötüleşen gelir bölüşümü; önümüzdeki yıllarda giderek acıları daha da duyulacak olan, AET'ye verilen tavizlerin topluma maliyetinin başlıcalarıdır.

Bir ekonomi öğrencisinin bile, eldeki bilgileri değerlendirdikten sonra, her türlü önyargının dışında, "ekonomik rasyonellik" ilkesine aykırı bulacağı Türkiye AET ilişkilerini bu hale getirenler "daha ne istiyoruz, Türkiye bu şekilde Avrupa'lı olmuştur", diyerek, sorumluluktan kurtulamazlar. Çünkü, TÜRKİYE HALKI BAĞIMLI KALMAK PAHASINA AVRUPA'LI OLMAYI KABULLENECEK KADAR ONURSUZ DEĞİLDİR.

gerçek düşman; _____

EMPERYALİZMDİR!

Emperyalizmin yaşamasını sağlayan etmenlerin arasında, silahlanma ve silahlandırma önemli bir yer tutar. Bir yandan sürekli bir savaş tehdidi piskolojisi yaratılarak bizzat emperyalist ülkelerin, savaş harcamalarını, savunma harcamalarını arttırmaları sağlanır. Öte yandan dünyanın çeşitli bölgelerinde sömürülen uluslar arasında savaşlar kışkırtılır.

Bu savaşlar da emperyalist ülkelerin savaşan ülkelere birine silah satıp, diğerini diplomatik olarak destekledikleri gibi, her iki ülkeye de silah sattıkları görülür.

Bu silahlanma ve silahlandırmadan tek karlı çıkanlar, savaşan ülkelere çıkar sağlayan emperyalist ülkelerin para babaları ve onların savaşan ülkelerdeki kukla yönetimleridir.

İnsan olayları somut olarak yaşamadan bir sürü şeyi iyi kavrayamıyor. Ne kadar anlatılsa yazılıp çizilse sorun kafalarımızda iyice belirginleşmiyor.

Ama bugün, Kıbrıs olayları nedeniyle; emperyalizmin silahlandırma taktikleri, savaş kışkırtıcılıkları bütün çıplaklığıyla gözümüzün önündedir.

NELER OLUYOR? EMPERYALİST ÜLKELER NASIL SİLAH SATIYORLAR?

Kıbrıs olaylarını bir yandan körükleyen Fransa bir yandan da fırsat bu fırsat diye Yunanistan'a durmadan ölüm uçakları satıyor. Ötede Amerika hem Yunanistan'a hemde Türkiye'ye insan celladı 'Fantomlarını' kakalıyor. Diğer emperyalist silah tüccarları kulaklarını dikmiş bekliyor. Fransa'nın yıllık silah satışları cirosu mil

yonlar milyonlar tutuyor. Daha gerçekleştirecek söylersek, bu yıl bile 200 Milyar dolar'ı aştığı söyleniyor.

PEKİ, DÜNYAMIZIN BU GÜNKÜ KOŞULLARINDA SAVAŞI ENGELLEMENİN BİR YOLU VAR MIDIR?

Bu soruya hem EVET hem de HAYIR cevabını verebiliriz. Şöyle ki; eğer dünyanın yoksul halkları, emperyalizmin oyunlarını bozup kendi aralarındaki savaşlara son verir ve gerçek düşmanın, gerçek savaşılacak gücün emperyalizm olduğunu kavrar yani kısacası emperyalizme karşı bir savaşa girerlerse, EVET bu kurtuluşun yoludur. Yok eğer emperyalizmin oyunları daha bir süre başarılarla sonuçlanırsa o zaman HAYIR bu yol insanlığı sürekli bir barışa götürmez. Çünkü silahlanmanın ve silahlandırmanın yok olacağı çağ emperyalizmin yok olacağı çağdır. Çünkü emperyalizm yeryüzünden yok edilmedikçe çağımızın yüz karası haksız savaşlar da ortadan, kaldırılamazlar.

Yani giderek gelişen doğru çizgilere ulaşan kurtuluş savaşları bütün dünyanın geri kalmış sömürülen ülkelerini kaplayacak emperyalizmi yok edecek ve ancak buyolla çağımızda savaş, işkence, katliam, zulüm silahlanma ve silahlandırma ortadan kalkabilir.

Yoksa dünyamızın dört bir bucağında insanlar açlıktan kırılırken, emekçi halk yığınları üzerinde baskılar sürdürülürken tupta halklar birbirleriyle savaşa girerler birbirlerini kanla boğarlarsa, bu ancak emperyalizmin işine yarar. Ve halkların hiç bir sorununu halledemez.

al gözüm seyreyle dünyayı

arjantin

Arjantin Devlet Başkanı Peron'un ölümü ile yerine geçen İzabella Peron ülkede yoğun karışıklıkların çıkmasına sebep olmuştur.

İşçilerin ve köylülerin bütün devrinci örgütlerin desteğinde gelişen mücadelesinden korkuya kapılan sermayedar sınıflar yani Arjantin Finans Kapital'i polis ve orduyu işçilerin ve diğer devrimci kuruluşların üzerine saldırtmıştır. Ancak bu saldırı büyük bir direnişle karşılaşmıştır.

ARJANTİN HALK ORDUSU işçilere 'sosyalist iktidar' sloganını atarak siyasal mücadeleye yeni boyutlar getirirken, DEVRİMCİ HALK ORDUSU'na bağlı ERP adlı örgütün (sendikal örgüt) işçileri, çokuluslu Renault firmasının Cordoba'daki fabrikasında greve giderek yüzde atmış oranında ücret zammı almayı başarmışlardır.

Halen ülkede karışıklıklar günden güne artmakta, toplumun bütün kesimlerini kaplamaktadır.

Çok yakın bir gelecekte ciddi bir sıcak savaş döneminin başlaması kaçınılmaz görülmektedir.

şili

Dünya kamuoyunun dikkati Kıbrıs'a yönelince faşist Şili Cuntası ölüm cezalarını hızlandırmıştır. Şili Askeri Mahkemeleri son günlerde dört kişiyi ölüme ve 57 havacıyı da büyük hapis cezalarına çarptırmıştır. Haberi veren kaynaklar idam cezalarının karardan hemen sonra yerine getirildiğini bildirmektedirler.

Ölüm cezasına çarptırılanlar arasında; Şili Merkez Bankası Müdür yardımcısının da bulunduğu söyleniyor. Aslında Cunta Allende yönetiminde görev alan bütün bürokrat takımını temizleme hesabı içindedir. Bu gidişle Şili'de bürokraside çalışacak adam kalmayacağından korkuluyor.

italya

İtalya, gelişen ekonomik krizi önlemek için dış kaynaklara yönelirken, bir yandanda faşist güçleri halk üzerine saldırtıyor.

İtalyan Finans Kapital'i, parlamentoda 57 üyesi bulunan 'Milliyetçi Hareket Partisi' tarafından da desteklenen faşist 'kara düzen' örgütünü halkın gelişen demokratik mücadelesini kırmak için kullanıyor.

Faşist 'kara düzen' örgütü sermaye çevrelerinden aldığı direktiflerle kitleleri katletmeye başladı. İlk bir işçi gösterisinde bomba patlatarak 9 kadeş İtalyan işçisinin ölümüne sebep olan faşistler geçtiğimiz günlerde de Bolonga Floransa arasında bir trene sabotaj yaparak 12 kişinin ölümüne yol açmışlardır.

fransa

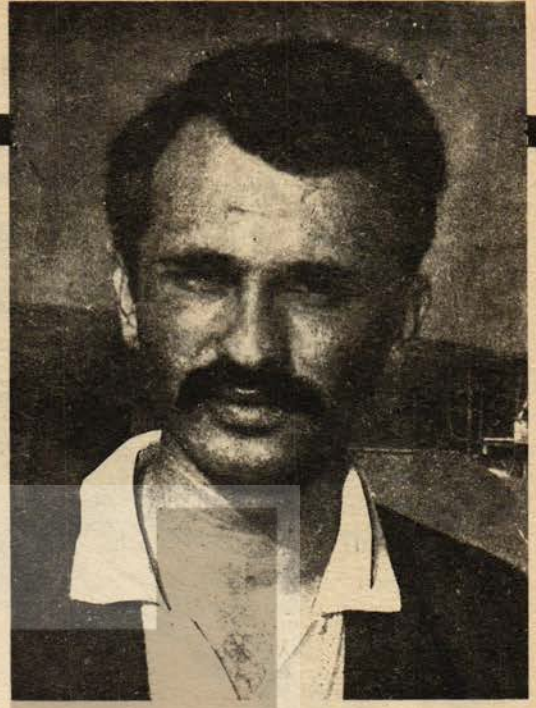
Fransa hükümetinin, sermayedar sınıfların çıkarları doğrultusunda yoğun kararlar alması işçi ve köylülerin büyük tepkilerine yol açmıştır. Sağcı Fransa hükümeti işçi ve köylülerin çıkarları doğrultusunda köklü tedbirler alacağına, protesto gösterilerini polise tedbirlerle önlemeye çalışıyor. Emniyet Müdürlüklerinin alt katları nezarethane haline getirilerek protestocular tutuklanıyorlar.

Fransa'da sosyalist güçlerin başkan adayları Miterrand yaptığı bir açıklamada: yeni başkann Fransayı dar boğazlara sürüklediğini açıkladı.

Fransa'nın özellikle güney ve güney doğu kesimlerinde köylülerin direnişleri her gün artmaktadır. Köylüler hükümet konaklarını işgal etmekte, demiryollarını sökmetedirler. Caddelere barikatlar kurularak trafik kesilmekte otomobiller yakılma ile tehdit edilmektedirler. Tarım ürünleri üzerindeki fiyat kontrolünün kaldırılması isteyen köylüler hükümete ait bazı binaları da kundaklamaktadırlar.

necmettin giritliođlu

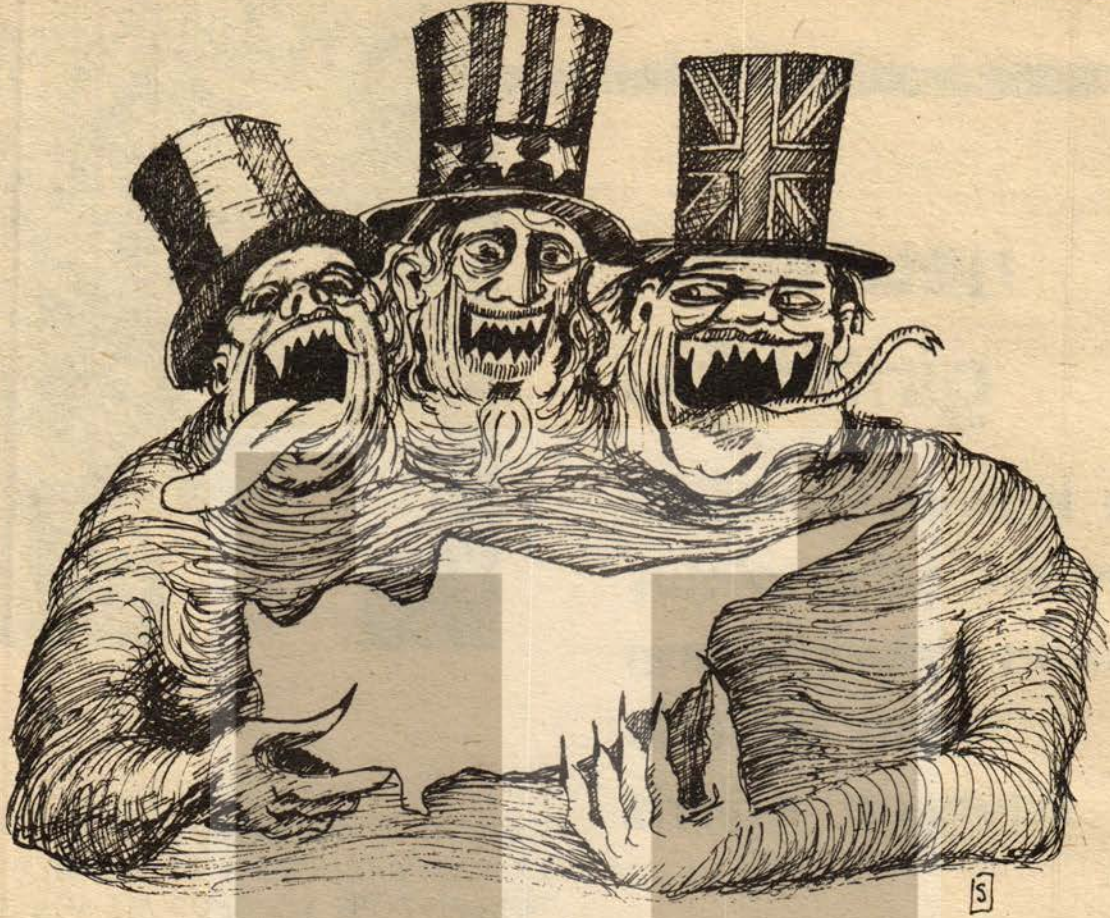
ve halkın kurtuluđu
uğruna Őehit olmuş
bütün devrimcilerin
anısı önünde
saygıyla eğiliriz

YAPI - İŐ SENDİKASININ GENEL BAŞKANI NECMETTİN GİRİTLİOĞLU BUNDAN DÖRT YIL ÖNCE, ALİ AĐA RA-FİNERİ GREVİNİ YÜRÜTMEKTE İKEN SERMAYEDAR SINIFLARIN UÇAKLARI TARAFINDAN VURDURTULDU.

NECMETTİN GİRİTLİOĞLU İŐŐİ SINIFIMIZIN NE İLK NE DE SON ŐEHİDİDİR. O VARLIĐINI İŐŐİ SINIFININ KURTULUŞUNA ADAMIŐ MİLYONLARCA DEVRİMCİDEN BİRİDİR. ONU ÖLDÜRTMEKLE ALİ AĐA GREVİNİ BİTİREBİLECEKLERİNİ SANMIŐTIR SERMAYEDAR SINIFLAR. OYSA GREV ONUN ÖLÜMÜ İLE DAHA BİR GÜÇLENEREK ZAFERLE SONUŐLANMIŐTIR.

1944—1970

İŞÇİ SINIFI BİLİMİ VE KIBRIS

KIBRIS olayları halkımızın bütün kesimleri tarafından son derece yakından ilgiyle izleniyor. Hemen herkes radyoların televizyonların başında olanca susamışlığı ile haberleri dinliyor. Gazeteleri yutarca sına okuyor. 20 Temmuz gününden bu yana denebilir ki Kıbrıs, halkımızın günlük yaşamının parçası oldu.

ANCAK bu kadar önemli bir konuda hemen herkesin aynı şeyleri düşündüğünü ortak bir görüşe sahip olduğunu söyleyemeyiz. Hadi, büyük sermayedarları anlıyoruz. Onlar Kıbrıs olaylarına elbette biz işçiler gibi bakmayacaklardır. Onlar şimdi Kıbrıs gibi, el değmemiş yepyeni bir pazarda, tatlı vurgunların, büyük karların, rüyalarını görmekte, "Kıbrıs'a ekonomik çıkartma yapacağız" gibisinden parlak sözlerle milyonlarına milyonlar katmanın ha-

zırlıklarını yapmaktadırlar. Haydi daha küçük sermayedarları da anladık, bunlar da ne vurursak kardır düşüncesiyle ellerinde ki tapon malların üzerine bir Kıbrıs haritası, bir 'karaoğlan' resmi, bir mehmetçik fotoğrafı basıp piyasaya sürüyorlar ve ticari başarılar elde edip ellerini sevinçle oğuşturuyorlar.

AMA, biz işçiler arasında da Kıbrıs konusunda sapkın, yanlış görüşlere sahip olan arkadaşlarımız yok mu? Hatta pek çoğumuz, ortalığı kaplayan toz dumandan ötürü işçi sınıfının bilimine ve sınıfımızın çıkarlarına aykırı görüşler beslemiyor muyuz?

BU yazımızda Kıbrıs meselesine işçi sınıfı açısından yaklaşım doğru çözümün ne olması gerektiğini bulmaya çalışacağız. Ama bunu yaparken, bugüne kadar kafamıza

sermayedar sınıflar tarafından doldurulmuş bir sürü yargıyı bir yana koymayı becermeli ve "BEN ŞU KIBRIS MESELESİNİ SINIFIMIN ÇIKARLARINA EN UYGUN ŞEKİLDE ANLAMAK, KAVRAMAK İSTİYORUM" diyebilmeliyiz.

KIBRIS'DA NE OLDU ?

İÇİN için kaynayan ve her an patlayabilecek bir kazan olan Kıbrıs'da faşist Yunan cuntasının güttüğü ve komuta ettiği ve sayıları 650 ye ulaşan faşist subaylar, Cumhurbaşkanı Makarios'a karşı bir darbe yaptılar ve onu alaşağı edip Kıbrıs'ı açıkca Yunanistan'a bağlamak üzere siyasi iktidarı ele aldılar. Nitekim faşist darbeciler iktidara gelir gelmez ilk iş olarak Kıbrıs'ta Emekçi Halkın İlerici Partisi adlı ve halkın oylarının yüzde 40'ını alan bir partinin önüne gelen üyelerini öldürmeye başladılar.

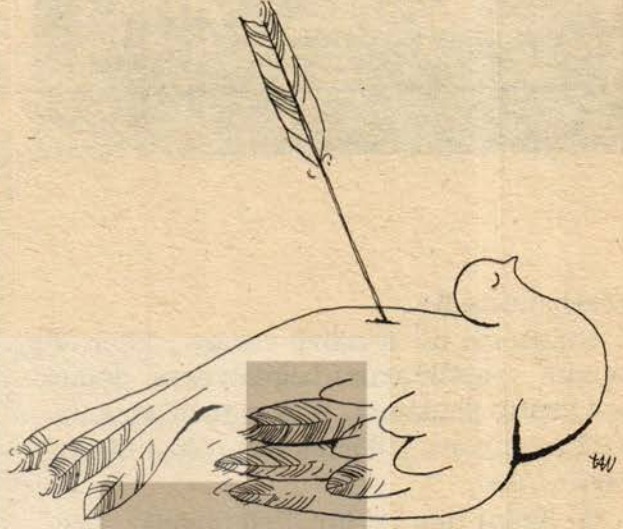
KIBRIS emekçilerinin partisine karşı yürütülen bu saldırı, Makarios'u deviren faşistlerin gerçek amaçlarını tartışmaya gerek bırakmayacak şekilde ortaya koydu.

EĞER bu gün Kıbrıs'ta binlerce ve binlerce Rum ve Türk yurtsever ölümden kurtulduysa, hiç kuşkusuz Türkiye'nin 20 Temmuz günü Ada'da giriştiği ve adını haklı olarak 'barış hareketi' koyan askeri müdahalenin katkısı olmuştur. Bu bakımdan Ecevit Hükümetinin Kıbrıs'ta faşist Sampson çetesine karşı giriştiği hareket gerek Türkiye emekçi halkı tarafından, gerekse yer yüzünün bütün ilerici ve halkçı rejimleri tarafından destek gördü. Ancak hemen belirtelim, bu destek, hareket başladığı sırada Başbakan tarafından açıklanan hedefler düşünülerek ve bu hedefler yüzünden desteklenmiştir. Bu sözler halkımız tarafından senet kabul edilmiştir.

İşte, meselenin can alıcı noktası da buradadır. Acaba Kıbrıs olayları ve Ecevit hükümetinin Kıbrıs siyaseti başlangıçta açıklanan hedeflerden hiç sapmaksızın bu güne kadar gelebilmiş midir? Barış hareketi adını verdiğimiz askeri müdahale sonuna kadar bir barış hareketi olarak kalabilmiş midir?

Üzülerek belirtmeliyiz ki bunu kolaylıkla söyleyememekteyiz. Yurdumuzun dört bir yanına dalbudak sarmış, ağır ve rezil sö-

mürü ağını germiş olan uluslararası sermaye ve onun yerli ortakları (İşçi dilinde, buna :Finans Kapital diyoruz) hükümetin harekât başladığı sırada açıkladığı hedefleri

saptırmak için ellerinden geleni ardlarına koymamışlardır. Amerikan sermayedarlarının adamı olan Kibbinger'den, Türkiye'deki rezil sömürücüler ağına kadar uzanan bir çete Kıbrıs Barış Harekâtını bir savaş hareketine ve ölüm ticaretine döndürmek istemişler ve bunu yer yer başarmışlardır. Kıbrıs Rumlarının başına bela olan bir başka sömürgeci : Glafkos Klerides ve hempalarının gayretleri ile bu gün Kıbrıs'ta iki toplum arasında silinmesi çok güç düşmanlıklar yaratılmış, halklar, halklara hayasızca düşman edilmiştir.

Kıbrıs'ta yaptığı çıkartma ile bütün yurt düzeyinde geniş bir saygı ve sevgi kazanan Ecevit ve öteki hükümet üyelerinin, emperyalistlerin bu oyunlarına asla kapılmamaları ve Kıbrıs'ta ister Türk, ister Rum olsun emekçi Kıbrıs halkının çıkarları doğrultusunda girişimlerde bulunmaları gerekir. Zaten Ecevit'in 20 Temmuz günü halkımıza ve Dünya'ya verdiği söz bunu ge-

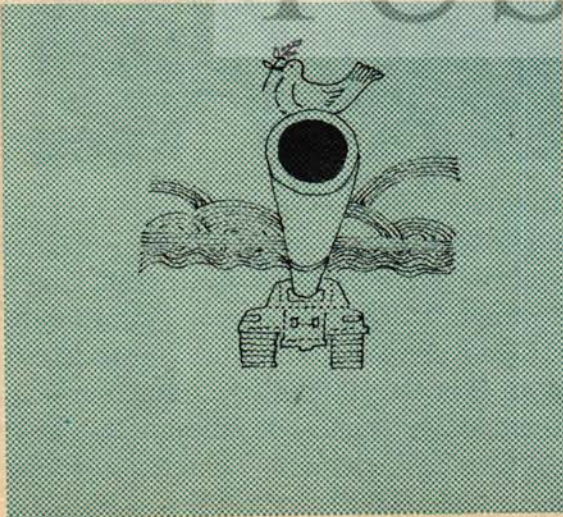

rektirmektedir.

Çinlilerin bir atasözü vardır : Eğer düşmanım yaptıklarımı beğeniyorsa demek ben yanlış yoldayım. Yok eğer düşmanım beni suçluyorsa, demek ben doğru bir yoldayım , der.

Bu bizim için iyi bir ölçü olabilir. Ecevit hükümetinin 20 Temmuz'da Kıbrıs'ta giriştiği askeri harekâta Amerikan emperyalizmi şiddetle karşı çıkmış ve harekâtı önlemeye çabalamıştı. Buna karşılık o zaman ki tavrının tam tersine , Amerikan emperyalizmi , Türkiye'nin bu günlerdeki ve hatta 2. barış hareketinin başından bu yana ki görüşlerini paylaşır görünmektedir .

Unutmayalım ki bütün halkların düşmanı olan Amerikan emperyalizmi, Türkiye halkının da düşmanıdır. Onun karşı çıktığı, bütün karar ve davranışlar halkımızın çıkarlarına uygundur. Onun beğendiği bütün kararlar ise halkımızın çıkarlarına zıttır...

işçi sınıfının uluslararası dayanışması ICF

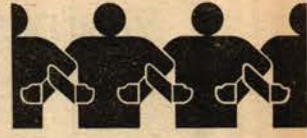
türkiye'nin kıbrıs politikasını destekliyor

SENDİKAMIZIN DA BAĞLI BULUNDUĞU ULUSLARARASI BİR İŞÇİ ÖRGÜTÜ OLAN 'ICF' GENEL SEKRETERİ, KIBRIS OLAYLARI NEDENİYLE BAŞBAKAN ECEVİT'E BİR MESAJ YOLLAMIŞTIR. GENEL SEKRETER LEVINSON'UN MESAJI AŞAĞIDADIR:

SAYIN MESLEKTAŞIM ECEVİT :
ŞAHSIM VE ICF'NİN BEŞ MİLYON ÜYESİ ADINA KIBRIS'TAKİ GİRİŞİMLERİNİZİ TAMAMEN DESTEKLEDİĞİMİZİ VE SİZİNLE TAM BİR DAYANIŞMA İÇİNDE OLDUĞUMUZU BELİRTMEK İSTERİM . KIBRIS'TAKİ TÜRK TOPLUMUNUN MEŞRU HAK VE ÇIKARLARI KONUSUNDAKİ ENDİŞELERİNİZİ VE DAHA GENİŞ ÇEVREDE İŞÇİLER VE DEMOKRATİK SOSYALİZM HAKLARIDA DAHİL OLMAK ÜZERE TÜM İNSANLIK İÇİN DEMOKRASI VE ADALET İLKELERİNİ GÖSTERDİĞİNİZ İLGİYİ TÜMÜYLE PAYLAŞIYORUZ SİZE SAĞLAYABİLECEĞİMİZ BİR DESTEK BULUNDUĞU TAKTİRDE BİLDİRME NİZİ VE BU SÜRE İÇİNDE ETKİLİ VE CESUR TUTUMUNUZ NEDENİYLE ŞAHSINIZA OLAN HAYRANLIĞIMIZDAN EMİN BULUNMANIZI RİCA EDERİM. EN DERİN KİŞİSEL KARDEŞLİK VE SAYGILAR...

taban /

erol yalçın

amerika'da demokrasi kurtulmuş

Geçtiğimiz günlerde Amerika'da gerçekleşen bir yönetici değişikliği, bütün dünyaya, "AMERİKA'DA DEMOKRASİNİN KURTULUŞU" olarak tanıtıldı.

Bu haberin aslı neydi? Neydi değişen yöneticilerin nitelikleri? Değişenler kimlerdi?

Amerika'nın yıllar yılı yöneticiliğini, başkanlığını yapmış olan NIKSON devrilmiş yerine GERALD FORD isimli yardımcısı durumundaki kişi geçmişti.

NIKSON kurt bir politikacıydı. Başkanlık yapmadan önce yıllar yılı başkan yardımcılığı yapmıştı. Hem Amerikan Halkının ve hem de kendisini yönlendiren büyük devtekellerin isteklerini bilirdi. Bulduğu yere uzun çabaların sonucunda ulaşmıştı. Karısının saçından, kızının gülüşüne dek her şey hesaplıydı hayatında.

Peki böyleydi de neden devrilmişti bunca yeteneğine rağmen NIKSON? Böylesine planlı hesaplı olan bu lider?

Bir yanıyla bunun açıklaması çok mu çok kolaydır. Günümüzde durmaksızın tökezleyen, ardı ardına içte ve dışta kaleler kaybeden AMERİKAN yönetimi, kendi içinde sayısız çelişkilerle doludur.

Amerikan sermayesinin bu iç çelişkileri çağımızın getirdiği bir başka zorunlukla da karşılaşınca iyice çıkmaza girmekte, çelişkiler uzlaşmaz bir hal almaktadır. Bu zorunluk, çağımız da kapitalizme damgasını vuran EMPERYALİZM ve ÇOK ULUSLU ŞİRKETLER sorununun getirdiği ve bugün bütün dünyada ezilen sömürülen halkların da başına yeni çoraplar ören yeni sömürü sorunudur.

Biz burada lafı fazla uzatmamak için yine konumuza dönelim, çünkü bu sorunun tartışması ayrı bir yazı konusudur.

Evet, işte AMERİKAN FİNANS-KAPİTALİSLERİ dünyayı sömürme konusunda; farklı çıkarlarından ötürü, farklı hesaplar yaptıkları ve AMERİKAN hükümetinin de kendi düşündüklerini uygulamasını istedikleri için birbirleriyle uyusamamaktadırlar AMERİKA'daki yönetim değişikliğinin bir yanı budur.

Bir başka yanı ise yine aynı maddi gerçekten kaynaklanan yıpranmışlık sorundur. AMERİKAN TEKELLERİ'nin kendi iç sürtüşmeleri sonucu NIKSON kitleler önünde yıpranmış yıpratılmıştır. Bu durumda AMERİKAN sermayedarları kendi insiyatiflerinde, denenmiş yeni bir NIKSON bulma durumunda kalmışlardır.

İşte bu yeni NIKSON GERALD FORD'tur. GERALD FORD, ülkemizde de yoksul halk kitlelerini kandırmak için yayınlanan "NASIL ZENGİN OLDUM?", "SIFIRDAN BAŞLAYIP ZENGİN OLMANIN YOLLARI" gibi uydurma kitap kahramanlarından biridir. Yoksul bir ailenin çocuğu olmasıyla, ise AMERİKA'nın fakir halkına kendilerinin den biri görünümünü verebilmektedir.

GERALD FORD AMERİKAN sermayesinin, bir kesiminin, yani dünyanın her yanını savaflara boğup silah ticaretlerini geliştirmeyi amaçlayan, geri kalmış ülkelere daha fazla sömürebilmek için buralarda kendi faşist kukla yönetimlerini kurmak isteyen yani politika olarak açık faşizme, askeri diktalara oynayan kesiminin sözcüsüdür, savunucusudur.

Ve AMERİKA'daki değişiklik dünyaya tanıtıldığı gibi AMERİKA'da demokrasinin kurtuluşu değil, dünya halklarının daha da sömürülmesine imkan hazırlayan bir politik dalaveredir.

YENİ DESTAN

Akşam yeli eserken savaş alanında
düşman yenilmişti.
Telgraf telleri çınlaya titreye
ilette haberi uzaklara.

Bir ucunda dünyanın
yükseleverdi bir acı uluma
çılgın bir çığlık koptu.
kızgın ağızlardan gök boşluğuna
illenmeket en soldu binlerce dudak.
Binlerce yumruk sıkıldı kudurmuş
bir hınçla.

Öbür ucunda dünyanın
bir sevinç çığlığı ağdı gökyüzüne
sarıldılar birbirlerine, tepindiler
delirmiş gibi.
Ciğerler şişti, göğüsler kabardı.
Binlerce dudak mırıldandı eski duaları.
Kaskatı olmuş binlerce dindar el,
kenetlendi o saat birbirine.

Gece yarısına doğru
telgraf telleri hala sayıyordu
savaş alanındaki ölüleri.

Sonra dost düşman bütün insanlar birden
sustu.

Yalnız analar ağladı
dünyanın iki ucunda.

BERTOLT BRECHT

mutluluk diliyoruz

SENDİKAMIZA BAĞLI
NEYİR ÖRME SANAYİ
İŞÇİLERİNDEN YILDI
RIM TAŞHANLI İLE
HAVVA ŞENGÜLER Nİ
ŞANLANDILAR.

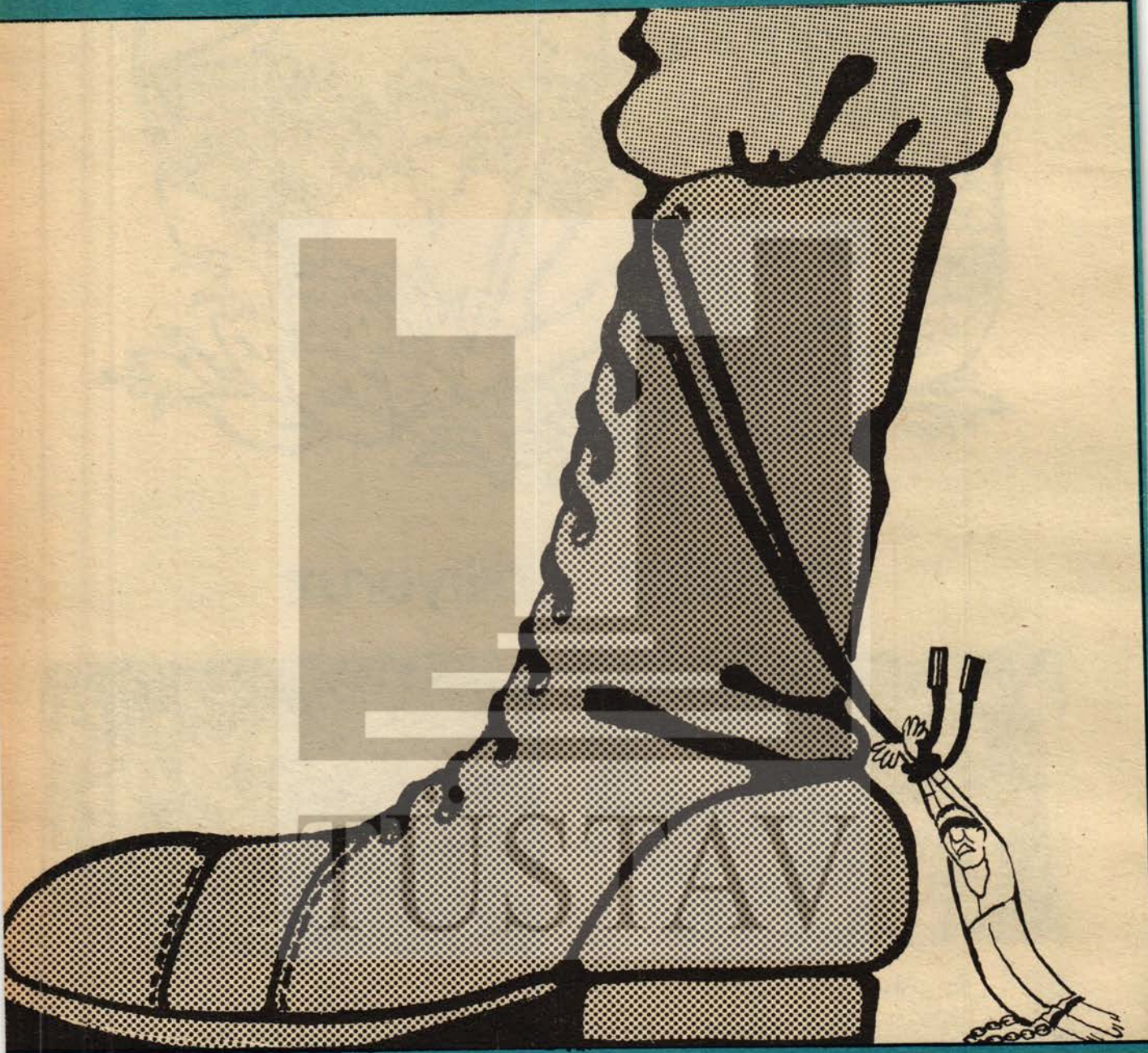

SENDİKAMIZ ÜYESİ
BOĞAZIÇI İPLİK İŞÇİ-
LERİNDEN SÜNDÜZ
KAYA İLE KEMAL A-
TAY NİŞANLANDILAR.

Sahibi : Rıza Güven / Sorumlu Müdür : Erol Yağcın / Adres : Babıali Cad. 19/7 - 8 İstanbul / Düzenleyen : Tekstil Basın Bürosu / Tel : 26 85 90 / Dizgi : Murat Matbaacılık / Filmler : Renk Grafik / Baskı : Karaca Ofset / Ayda bir yayınlanır. / Para ile satılmaz. / Son baskı tarihi : 1/9.1974

güldüşün

NEŞ'E KAVGANIN MUSİKİSİDİR

Gön: Tekstil İşçileri Sendikası
Babiali cad. 19/8
İstanbul